

[Kaj Andresen.]

nemlig her bero på et skøn, i hvilke tilfælde der kunne være tale om eftergivelse, og forslaget ville i så fald ikke kunne have den generelle karakter, som jeg iøvrigt mener det er en fordel det har.

Endelig vil jeg udtale mit partis tilfredshed med, at der i det foreliggende lovforslag, udover hvad der var tilfældet med tidligere forslag af denne art, er medtaget bestemmelsen i § 2 om, at personer, der den 5. juni iøvrigt opfylder betingelserne for at få tilstået aldersrente, kan få tilstået sådan aldersrente, uanset at de ikke er medlemmer af en statsanerkendt sygekasse eller fortsættelseskasse. Bestemmelsen vil blive modtaget med glæde af alle dem, der af en eller anden grund ikke har tilmeldt sig som medlem, eller hvis de har været medlemmer, er blevet slettet på grund af restancer. Forholdet er jo det, at inden det 40. år har folk, der har fortabt adgangen til at blive nydende medlemmer på grund af restancer, mulighed for at generhverve den, når restancen indbetales, men er de fyldt 40 år, mister de denne ret, hvis det tidsrum, i hvilket den pågældende har stået i restance, overstiger 5 år, og de mister derved adgang til aldersrente. Årsagen til, at de ikke i tide har bragt forholdet i orden, kan naturligvis være sløseri, men også navnlig uvidenhed om, hvilken risiko det indebærer. Der kunne nævnes adskillige eksempler på personer, der for år tilbage har været medlemmer, men er kommet i restance, som de vanskeligt kunne klare, og da de på det nævnte tidspunkt måske ikke har haft brug for sygehjælpen, er restancen ikke blevet berigtiget; de bliver altså slettet, de fremtidige konsekvenser har de måske ikke betænkt, og de rammes nu hårdt derved, at de ikke kan opnå aldersrente, og, hvad der heller ikke er uden nogen betydning, ikke kan søge om ophold på et alderdomshjem. For de her nævnte er det et naturligt supplement, at der ved § 2, stk. 3, foreslås, at der kan bortses fra bestemmelsen i folkeforsikringslovens § 38, stk. 2, nr. 4, således at den sygehjælp, der er ydet disse mennesker som kommunehjælp i de sidste 3 år, ikke forhindrer tildelingen af aldersrente; sådan hjælp, hvis den er ydet, skyldes netop det forhold, der her dispenseres fra, nemlig at de ikke er medlemmer af en sygekasse, og da det er folk på over 60 år, der er tale om, vil det være sandsynligt, at de har fået hjælp.

Forslaget giver altså dem, der den 5. juni iøvrigt opfylder betingelserne for aldersrente, denne ret tilbage, og det kan jeg tiltræde. Man skulle forøvrigt antage, at der

nu er gået så lang tid under folkeforsikringslovens sygekasseforsikringsbestemmelser, at det havde sat sig fast i befolkningen, at man mister retten til aldersrente, når man ikke opretholder sine forpligtelser overfor sygekassen. Det gælder uden tvivl også den meget, meget store del, men der er altså stadig undtagelser, og det ville måske ikke have været urimeligt, om man i lighed med, hvad der før er sket, en gang igen åbnede de 40-60 årige, der ikke har opretholdt deres forpligtelser, mulighed for igen at bringe dem i orden. Der er ingen tvivl om, at en stor del, i alt fald de mest ansvarsbevidste, vil benytte sig heraf.

Ikke den ringeste betydning har § 2 imidlertid for en ikke ubetydelig gruppe af medborgere, nemlig udenlandsdanske. Der er ikke mindst efter krigen kommet mange udenlandsdanske hjem efter flere års ophold i udlandet. Hvis disse mennesker ved hjemkomsten er fyldt 60 år, har de ikke nogen som helst mulighed for at blive medlemmer af en statsanerkendt sygekasse, og derved forspilder de chancen for at opnå aldersrente, og sådanne hjemvendte fra udlandet er langt fra altid velhavere, det er ofte enker, der tager hjem, efter at de har mistet deres forsørgere. Fra min egen kommune kan jeg nævne en enkelt, der har opholdt sig 40 år i Argentina, og som sidste år vendte tilbage; vedkommende var 58 år og havde ingen midler til at klare sig. Da hun ikke var medlem af en statsanerkendt sygekasse, måtte kommunen nægte hende aldersrente, og en ansøgning til socialministeriet om dispensation gav samme resultat. Af sådanne eksempler er der mange; hun og mange andre vil nu få aldersrente, hvis dette lovforslag vedtages. Mit parti kan helt tilslutte sig, at der gives de danske, som har tænkt på at tilbringe de sidste år her i landet, mulighed for den alderdomsforsørgelse, som det foreliggende lovforslag giver.

Der var i de lignende love, der gennemførtes efter befrielsen 1945, indføjet en bestemmelse om, at de personer, som efter loven fik eftergivet kommunehjælp, skulle optages på særlige valglisten, når de fremsatte begæring derom. De kunne derefter udøve deres valgret ved folketingsvalget i oktober 1945. Valglisten for perioden, der begynder den 1. april i år, er udarbejdet. Hvorvidt et folketingsvalg kommer i denne periode, kan der jo kun gisnes om, men sikkert er, at kommunevalgene skal finde sted i det tidsrum, valglisten gælder for. Jeg vil, uden at fremsætte noget ønske om ændring af det foreliggende lovforslag, gerne henlede opmærksomheden på, at der her er et pro-